

Motion till riksdagen

1988/89:T354

av Arne Andersson i Ljung m. fl. (m)

Vägförhållandena i Älvsborgs län

Det allmänna vägnätet i Älvsborgs län omfattar ca 500 mil väg. Härav är 32 % eller 165 mil grusväg. Detta betyder att länet inte bara har södra Sveriges längsta grusvägnät utan också den största andelen grusvägar av det befintliga allmänna vägnätet. Till detta kommer att länet för södra Sveriges vidkommande har störst andel vägar med bärighetsrestriktioner under tjällossningsperioder. 130 mil eller ca 25 % av vägnätet drabbas av sådana restriktioner. Nämnda förhållanden borde i sig vara nog för att beskriva förhållandena liksom att vara motiv för omedelbara åtgärder.

Till det redan anförda kommer att Älvsborgs län, fortfarande i jämförelse med södra Sverige, har den största andelen vägar med enkel beläggning av s.k. YIG-typ. 14 procent av det allmänna vägnätet har sådan beläggning vilket är inte mindre än 72 mil väg. Medellivslängden för sådana vägar är 4-5 år, vilket väl illustrerar standarden på länets vägar av denna typ, som genomsnittligt har en beläggning som legat i 7-8 år. Dessa vägar kräver nu så höga underhållskostnader att det enligt vägförvaltningen i länet kan bli aktuellt att riva upp dem och återgå till grusvägsstandard igen.

Tillgängliga vägmedel i länet ger endast utrymme för upprustning av några kilometer landsbygdsväg per år.

För att andelen belagda vägar i Älvsborgs län skall komma i nivå med vad som redan gäller för södra Sverige i övrigt behövs insatser på ca 200 milj. kr. Med en förstärkning på 60 miljoner kronor på tre år och därefter en långsiktig fortsättning på denna nivå skulle Älvsborgs län under 1990-talet successivt komma upp till den standard på landsbygdsvägarna som redan gäller för södra Sverige i övrigt. Detta framstår som än mer rimligt då de delar av landet som räknas till skogslänen förut har fått medel för liknande vägändamål.

Det förhållande vi nu riktar uppmärksamheten på har landshövdingen i länet, Göte Fridh, i en skrivelse till vägverkets generaldirektör kraftigt påtalat. Landshövdingen har i okonventionella formuleringar betecknat förhållandena som "skandal" liksom förklarat att länsstyrelsen med sitt ansvar för utvecklingen i länet aldrig kan acceptera vägnätets förfall.

Vi delar också den motivering landshövdingen anfört då han anknuter till kampanjen om landsbygdsutveckling varur vi återger:

På regeringens uppdrag har vi i vårt län under 1987 och 1988 bedrivit en omfattande kampanj med syfte att främja landsbygdens utveckling. Allteftersom kampanjen har fortskridit, så har landsbygdens utvecklingsmöjligheter i allt högre grad visat sig vara beroende av hur man kan lösa vägfrågorna på landsbygden. Med eftertryck har det manifesterats att vägen till en

levande landsbygd går via ett upprustat vägnät. Och i den budkavle om landsbygdsutvecklingen, som gick genom länet under 1988 och som också har tillställts vägverkets generaldirektör, har framhållits att det måste avsättas nya friska vägpengar för att en levande landsbygd skall kunna bli en realitet.

Mot. 1988/89
T354

Vi anser de förhållanden vi ovan redogjort för vara så anmärkningsvärda att riksdagen bör ge regeringen detta till känna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vägförhållandena i Älvsborgs län.

Stockholm den 23 januari 1989

Arne Andersson (m)
i Ljung

Hans Nyhage (m)

Stig Bertilsson (m)